

Đổ vỡ do tin vào "tâm linh"

ISSN: 2734-9195

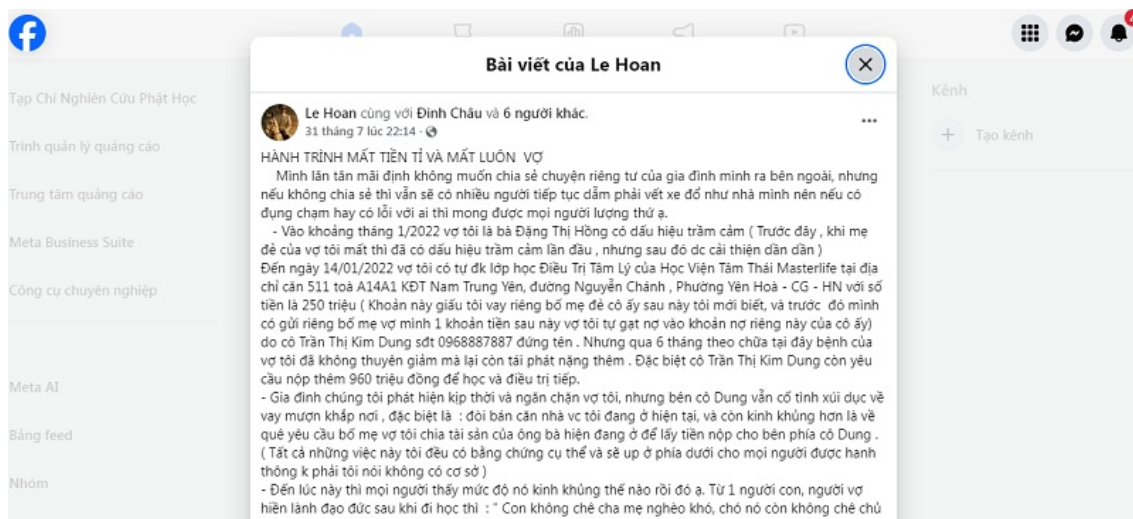
15:00 05/08/2025

Phật pháp không dành cho những ai đến để mua may bán rủi. Giác ngộ không đến từ việc đóng học phí, mà đến từ chuyển hóa tâm mình.

Trong thời đại ngày nay, con người ngày càng quan tâm đến sức khỏe tinh thần, chữa lành tâm lý, thiền định và các giá trị hướng nội. Đây là tín hiệu tích cực. Tuy nhiên, chính nhu cầu đó lại trở thành “mảnh đất màu mỡ” cho một số cá nhân và tổ chức lợi dụng danh nghĩa “tâm linh”, “chuyển hóa”, “giác ngộ” để trục lợi, khiến nhiều người tiền mất, gia đình tan vỡ, thân tâm tổn hại.

Khi niềm tin đặt sai chỗ

Một câu chuyện thật, đau lòng và đầy uẩn khúc, vừa được chia sẻ trên mạng xã hội, trong đó người chồng kể lại hành trình hơn ba năm chứng kiến vợ mình, vốn là người hiền lành, hiếu thảo, có học vấn, từng bị trầm cảm nhẹ sau khi mất mẹ, đã dần rơi vào vòng xoáy của một lớp học “điều trị tâm lý - chuyển hóa tâm thức” do một cá nhân đứng tên tổ chức (được biết đây là lớp học Điều Trị Tâm Lý của Học Viện Tâm Thái Masterlife).

Ảnh: Facebook

Ban đầu, lớp học được giới thiệu như một liệu pháp tâm lý nhân văn, thu hút bằng một cuốn sách có tên “Giàu có từ nội tâm” và những lời rao giảng có vẻ

đạo lý. Sau đó, học phí tăng dần lên hàng trăm triệu đồng, rồi cả tỷ đồng, kèm theo những yêu cầu kỳ lạ: bán nhà, chia tài sản của cha mẹ, cúng dường hàng tháng, thậm chí đòi ly hôn nếu không được tiếp tục “phụng sự”.

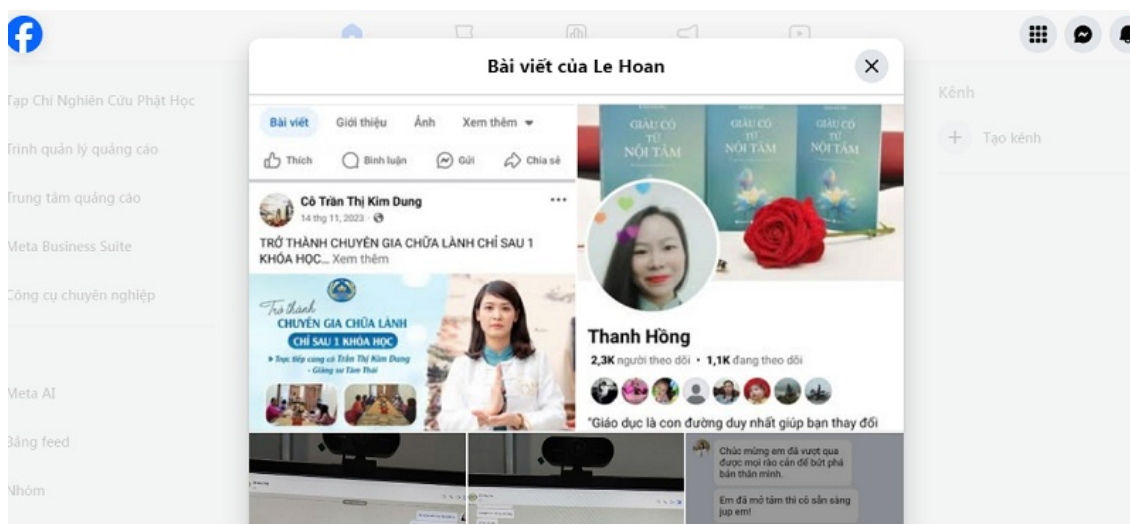
Những gì xảy ra sau đó là một bi kịch: vợ chồng ly tán, cha mẹ bị xúc phạm, tiền bạc mất trắng và một người dần đánh mất chính mình vì niềm tin mù quáng.

Chân tâm không thể mua bằng tiền

Có chân lý: “Pháp không thể mua, không ai bán chính pháp”.

Nếu ai đó đem Chính pháp ra để đánh đổi lấy tiền bạc, danh lợi, quyền lực hay “cúng dường bắt buộc”, thì đó không còn là pháp Phật.

Kinh Pháp Cú ghi: “Không ai cứu được ai, nếu chính mình không tỉnh thức”. “Người ngu tưởng mình trí, vì bị ái dục che mờ”.

Ảnh: Facebook

Trong trường hợp này, người phụ nữ ấy, trong cơn trầm cảm, đã không được trị liệu đúng cách, lại bị dẫn dụ bởi những “lớp học” trá hình, mà thực chất không có chuyên môn tâm lý, không giấy phép hành nghề hợp pháp, chỉ dựa vào chiêu bài “nội lực, năng lượng tâm linh” để tạo niềm tin và thao túng.

Sự thao túng ấy không chỉ là tẩy não, mà còn làm người ta đoạn tuyệt tình thân, xúc phạm cha mẹ, quên nghĩa phu thê, đánh mất nhân cách và đạo lý làm người, điều mà Phật dạy là căn bản đầu tiên của người học đạo.

Mê tín và nguy danh tâm linh: Cảnh báo cho người phật tử

Trong xã hội hiện nay, ngày càng nhiều lớp học, trung tâm, nhóm kín rao giảng về “thức tỉnh nội tâm”, “năng lượng vũ trụ”, “luật hấp dẫn”, “chữa lành tâm hồn”... kèm theo các thuật ngữ mang hơi hướng tâm linh nhưng không đặt nền tảng trên giới - định - tuệ, càng không hướng đến từ bi và trí tuệ chân chính.

Chúng mượn danh đạo để thu hút người đau khổ. Mượn hình thức “giảng sư” để dụ người học đóng tiền. Mượn danh “phụng sự” để chiêu mộ tín đồ làm việc không công, tạo nên mô hình “đa cấp tâm linh”, nơi mỗi học viên mới lại trở thành công cụ truyền bá sai lệch.

Đây là điều mà người phật tử chân chính cần cảnh giác.

Không phải cứ nói về “nội tâm” là tâm linh.

Không phải cứ tụng “nam mô” là phật pháp.

Không phải cứ dạy về yêu thương là từ bi.

Phật pháp có dạy: “Giới luật là nền tảng của đạo lộ giác ngộ. Không có giới, thì không thể có định, không thể có tuệ”.

Và cũng dạy: “Có những con đường tưởng là đúng, nhưng rốt cuộc đưa đến diệt vong”.

Quay đầu là bờ - Vẫn còn kịp

Câu chuyện đau buồn kia, nếu đọc kỹ, không chỉ là lời tố cáo, mà còn là một lời cầu cứu muộn màng, một tiếng chuông thức tỉnh gửi đến những ai đang bấp bênh giữa ranh giới của “tìm cầu tâm linh” và “rơi vào mê lầm”.

Ảnh: Facebook

Người viết, người chồng, cuối cùng đã mất vợ, mất đi tài sản, nhưng còn giữ lại được điều quý nhất: lương tri, lòng hiếu với hai bên cha mẹ và đặc biệt là tình yêu thương không điều kiện dành cho đứa con nhỏ, vốn là nạn nhân vô tội nhất của cuộc chia ly này.

Từ góc nhìn Phật giáo, người tỉnh thức sẽ không trách người mê, chỉ mong người mê sớm ngày trở về. Đó cũng là tâm nguyện lớn nhất của người viết bài và cũng là lời cảnh tỉnh mà chúng ta, những người làm truyền thông, giáo dục và học Phật, cần lan tỏa rộng hơn trong cộng đồng.

Thay lời kết

Phật pháp không dành cho những ai đến để mua may bán rủi.

Giác ngộ không đến từ việc đóng học phí, mà đến từ chuyển hóa tâm mình.

Cúng dường chân chính không phải là tiền bạc cho một tổ chức, mà là hành động nuôi dưỡng trí tuệ, từ bi và chính kiến trong cuộc sống thường ngày.

Cầu mong không còn ai rơi vào con đường như gia đình trong câu chuyện trên.

Và nếu lỡ đã đi lạc, xin hãy quay đầu nhìn lại, nơi con đường chính pháp và lòng từ bi, bao dung luôn rộng mở.

Tác giả: **Thường Nguyên**

** Bài viết thể hiện góc nhìn riêng của tác giả*

(Góc nhìn Phật pháp về một vụ việc có thật. Link nội dung gốc: <https://www.facebook.com/share/v/1Z47EDjpTm/?mibextid=wwXlfr>)